

वा भवति । वस्तुवचनात् खिन्नललाटादीनां ग्रहणम् ।
तथा ये निष्कारणद्वयद्वयं दृश्यं किं वास्य गृहमित्येवं
पृच्छन्ति ये चाकारणेनात्मानं हूयित्वा चरन्ति । ये
चायामवेऽपि वस्तुव्ययकारिणः । ये च विनष्टदृष्ट्याणा-
ङ्गीर्णवस्त्रभिन्नभाजनादीनामनिर्ज्ञातस्वामिकानां विक्र-
यकारिणः, ते सर्वेऽपि चौर्यसम्भावनायां पादग्रा-
ह्यर्थः । एवंविधलिङ्गयुक्तान् पुरुषान् गृहीत्वैते चौरा
भवन्ति नवेति सस्यक् परीक्षत न तावन्मालेण निश्चिनु-
यात् अचौरस्यापि लिङ्गसम्बन्धसम्भवात् । अतएव
नारदः “अन्यहन्तात्परिभ्रष्टमकामादुत्थितश्च वि ।
चोरेण वा परिक्षिप्तं लोपत्वं यत्नात् परीक्षयेत् ।
असत्याः सत्यसङ्काशाः सत्याश्चासत्यसङ्गमाः । दृश्यन्ते
यिषिषा भावास्तस्मादयुक्तं परीक्षणमिति” । स्तेयस्य
त्रैविध्यमाह स एव “तदापि त्रिविधं स्तेयं द्रव्यापेक्ष-
मनीषिभिः । जुष्टमलोत्तमानां तु द्रव्याणामपकर्ष-
णादिति” । चौरस्य द्वैविध्यमाह दृष्टमिति : “प्रका-
शाप्रकाशाश्च तस्करा द्विविधाः स्मृताः । प्रज्ञासाम-
र्थमायाभिः प्रभिन्नास्ते सहस्रधेति” । प्रकाशतस्करा-
नाह स एव । “नैगमा वैदिकितवाः सभ्योक्तोचकव-
ञ्चकाः । दैवोत्पादविदो भद्राः शिल्पज्ञाः प्रतिरूपकाः ।
अक्रियाकारिणश्चैव मध्यस्थाः कूटसाक्षिणः । प्रकाश-
तस्करा ह्येते तथा कुहकजीविनः” इति प्रतिरूपकाः
प्रतिरूपकराः । अतएव नारदः “प्रकाशवञ्चकास्तत्र कूट-
मानतुलान्विताः । उक्तोचकाः सोपधिका वञ्चकाः परयो-
धितः । प्रतिरूपकराश्चैव मङ्गलादेशट्टयः । इत्येवमादयो
ज्ञेयाः प्रकाशतस्करा भव्येति” । नैगमादिव्याजेन ये
परद्रव्यापहारकास्ते नैगमाद्याः । अप्रकाशतस्करस्वरूप-
भेदानाह व्यासः “साधनाङ्गान्विता रात्रौ विचरन्त्य-
विभाविताः । अविज्ञातनिवासाश्च ज्ञेयाः प्रच्छन्नत-
स्कराः । उत्क्षेपकः सन्धिभेता पान्थमुड्पन्थिभेदकः ।
स्त्रोपुङ्गोश्च परुक्षेयो चोरो नवविधः स्मृतः” इति ।
रात्राविति प्रायिकम् अरण्यादौ दिवापि सम्भवात् ।
उत्क्षेपकः धनिनामनवधानतां निश्चित्य तत्समीपस्थं
धनमुत्कृत्य ग्राहकः । सन्धिभेता गृहयोः सन्धौ
स्थित्वा तत्त्वभित्तिभेत्ता । पान्थमुड्कान्तरादौ प-
थिकानामनप्रत्यपहारकः । पन्थिभेदकः परिधा-
नीयादिपथितं धनं गृहीतुं तदुपन्यमोचक इति ।
एकप्रकाशतस्कराणां दण्डमाह स एव “स्त्रीपुंसौ यम

यनीह मङ्गलादेशट्टयः । गृहानि कृद्गना चर्य-
मनाय्यैस्त्वार्यलिङ्गिनः । नैगमाद्या भूरिधना दण्डग्रा-
दोषानुरूपतः । यथा तेन नियतं ते तिष्ठन्ति सद्य-
तथेति” । दोषानुरूपतो दण्डग्रा नतु धनानुरूपत-
इत्यभिप्रायः । केषाञ्चित् प्रकाशतस्कराणां दण्डमा-
ह दृष्टमिति : “प्रच्छाद्य दोषं व्यामिश्र्य पुनः सं-
स्कृत्य विक्रीय । पण्यं तद्विगुणं दाप्यो वणिग् दण्ड-
च तत्समम् । अज्ञातौर्धमन्तस्तु यश्च व्याधेरतत्त्ववित् ।
रोगिभ्योऽर्थं समादत्ते स दण्डग्राचोरवद्विषक् । कूटाक्ष-
देविनः क्षुद्रा राजलभ्यहराश्च ये ! गणका वञ्चका-
श्चैव दण्डग्रास्ते कितवाः स्मृताः । अन्यायवादिनः
सभ्यास्तथेयोक्तोचजीविनः । विश्वस्तवञ्चकाश्चैव निर्वास्याः
सर्वेऽप्ये ते । ज्योतिर्ज्ञानन्योत्पानमविदित्वा तु ये
नृणाम् । आवयन्त्यर्थलोभेन विनेयास्ते प्रयत्नतः ।
दण्डाजिनादिभिर्युक्तमात्मानं दर्शयन्ति ये । हिंसन्ति
कृद्गना नृणां वध्यास्ते राजपुरुषैः । अल्पमूल्यञ्च
संस्कृत्य नयन्ति वञ्चमूल्यताम् । स्त्रीबालकान् वञ्च-
यन्ति दण्डग्रास्तेऽर्थातुसारतः । हेमरत्नप्रबालाद्यान्
कलिमान् कुर्वन्ते तु ये । क्रतुर्भूत्यं प्रदाप्यास्ते राक्ष-
तद्विगुणं दमम् । मध्यस्थं वञ्चयन्त्येकं स्त्रीहलीभा-
दिना यदा । साक्षिणश्चान्यथा ब्रूयुर्दाप्यास्ते द्विगुण-
न्दममिति” । राजलभ्यः करविशेषः । सनुरपि “सर्व-
कण्टकपापिष्ठं हेमकारन्तु पार्थिवः । प्रवर्तमान-
मन्याये ह्येदयेल्लवणः क्षुरैरिति” । विष्णुरपि “दूते
च कूटाक्षदेविनां करच्छेदः” इति । अप्रकाशतस्कराणां
दण्डमाह स एव “उत्क्षेपकस्य सन्दंशच्छेदव्यो
राजपुरुषैः” । सन्दंशोऽत्र करः तथा च याज्ञवल्क्यः
“उत्क्षेपकमन्यभेदौ करसन्दंशहीनकौ । कार्यौ
द्वितीयापराधे करपादैकहीनकाविनि” । अङ्गुष्ठतर्ज-
न्योर्ध्वान्विमोचने साधकतमत्वेनात्र सन्दंशश्चेन
तयोर्ध्वङ्गम् । प्रथमापराधे तौ क्रमेण पाणि
सन्दंशाभाववन्तौ कर्तव्यौ, द्वितीयापराधे उभावप्येकपा-
णिपादाभावादेतौ कर्तव्यावित्यर्थः । सन्धिभेत्तृणां दण्ड-
माह सतुः “सन्धिभित्त्वा तु ते चौर्यं रात्रौ कुर्वन्ति
तस्कराः । तेषां क्षित्वा नृपो हस्तौ तीक्ष्णशूले निवेण-
येदिति” । तानिति शेषः । वृहस्पतिरपि “सन्धिच्छेदकतो
ज्ञात्वा शूलमाप्याहयेत् प्रभुरिति” । आप्याहयेत् आरो-
पयेदित्यर्थः । पान्थमुडि दण्डमाह स एव “तथा